

دست در دست هم برای
آبادی ایران.
اجرای زیبای گروه سرود
رسا را می‌توانید از طریق
رمزینهی بالا ببینید.

ایران اسلامی، چشم به راه دست‌های پرتوان توست

به دبستان حکمت روستای ایگل در اطراف تهران می‌رویم. خانم مدیر به استقبالمان می‌آید. هنگام ورود به مدرسه، حیاط زیبایی آن توجهمان را جلب می‌کند، اما یک سؤال هم در ذهنمان ایجاد می‌شود. یکی از دیوارهای حیاط ریخته است. با دقت اطراف را نگاه می‌کنیم. آجرهایی در گوشه‌ی حیاط روی هم چیده شده‌اند.

وارد ساختمان مدرسه می‌شویم. دانش‌آموزان در کلاس‌ها مشغول درس خواندن هستند. پنج‌می‌ها و ششمی‌ها در یک کلاس هستند. از دیدن بچه‌ها خوش حال می‌شویم. با دانش‌آموزان و آموزگاران مهربانشان گفت‌وگو می‌کنیم. بعد به دفتر مدرسه می‌رویم و با خانم مدیر گرم صحبت می‌شویم.

جواب سؤالمان را می‌گیریم. چند روز پیش، قسمتی از دیوار مدرسه خراب شده بود. مردان آینده، یعنی پسران پایه‌های چهارم، پنجم و ششم دست‌به‌کار شده‌اند، آجرها را جمع کرده‌اند و مرتب روی هم چیده‌اند. قرار است به‌زودی در ساختن دیوار مدرسه کمک بزرگی باشند. با خودم فکر می‌کنم، دستان پرتوان آن‌ها در آینده چه چیزهای دیگری را خواهند ساخت؟ نظر تو چیست؟ چه دختر باشی چه پسر، چه در روستا زندگی کنی چه در شهر یا مناطق باصفا‌ی عشایری، فرقی نمی‌کند؛ به دستان خوب نگاه کن. دست‌هایت در آینده چه چیزهایی را خواهند ساخت؟ یک ایران منتظر توست!

• نفیسه نجفی قدسی
• عکاس: اعظم لاریجانی

۵۵۵